

- Γρ. ΔΣ. υ. Μωρο
- Γρ. ΔΣ. υ. Χρυσόφ. τω
- Δθα. Διοικ. (Προσωπ.)
- Γω. Γραφτ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ-ΠΙΚΕΡΜΙΟΥ

Προς Αριθμ. Πρωτ. 695/13.1.23

Τον Δήμο Ραφήνας-Πικερμίου

ΑΙΤΗΣΗ

- 1) Ελευθέριου Μαντούβαλου,
 - 2) Εμμανουήλ Πλευρίδη,
 - 3) Εμμανουήλ Ιωάννου,
 - 4) Δημητρίου Μαγγούση,
 - 5) Κωνσταντίνου Δάλλα,
 - 6) Αλέξανδρου Βαλακίση,
 - 7) Πολυχρόνη Κότικα,
 - 8) Ευθυμίου Βούλγαρη,
 - 9) Κωνσταντίνου Σταυρόπουλου,
 - 10) Γεωργίου Παρασκευά,
 - 11) Ανέτας Κασά,
 - 12) Μαρίας Λευκιμιάτη,
 - 13) Κωνσταντίνου Λύγκου,
 - 14) Νικολάου Μαργωμένου,
 - 15) Αντωνίου Μπούμπαλου,
 - 16) Ιφιγένειας Βαρδοπούλου,
 - 17) Βασιλείου Ιμκιανζιόγλου,
 - 18) Αλέξανδρου Κονταρίνη,
 - 19) Γεωργίου Σκούφου,
 - 20) Σταματίας Τσεπέρκα,
 - 21) Γεωργίου Καπράλου,
 - 22) Στέργιου Ξουρίκη,
 - 23) Χρήστου Ζαρμπάνη,
 - 24) Βασιλείου Πάντζου,
 - 25) Γεωργίου Στεφάνου,
 - 26) Γεράσιμου Γιαννιώτη, και
 - 27) Χαμδή Νταλλή,
- απάντων εργαζόμενων ιδιωτικού
δικαίου ορισμένου χρόνου του Δήμου
Ραφήνας-Πικερμίου

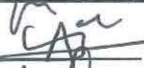
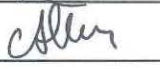
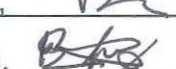
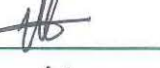
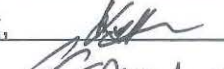
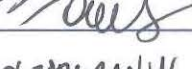
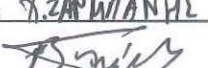
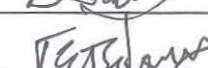
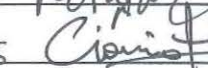
Σας ενημερώνουμε με την παρούσα ότι
τυγχάνουμε εργαζόμενοι του Δήμου Ραφήνας-
Πικερμίου, με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού
δικαίου, ορισμένου χρόνου, έχοντας προσληφθεί
δυνάμει της διάταξης του αρθρ. 74 του Ν.
4745/2020, στα πλαίσια της αντιμετώπισης της
εξάπλωσης της πανδημίας covid-19, οι οποίες
συμβάσεις ανανεώθηκαν διαδοχικά δυνάμει
διατάξεων νόμου. Εχουμε ασκήσει κατά του
Δήμου Ραφήνας-Πικερμίου, ενώπιον του
Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών τη
συνημμένη, από 26/8/2022, με γενικό αριθμό
κατάθεσης 81865/2022 και αριθμό κατάθεσης
δικογράφου 2285/2022 αγωγή, η οποία
προσδιορίστηκε για συζήτηση την 4/11/2022 και
κατόπιν αναβολής για την 26/10/2023. Με την ως
άνω αγωγή μας ζητούμε να αναγνωριστεί ότι οι
διαδοχικές συμβάσεις μας αποτελούσαν εξ
αρχής μια σύμβαση εξαρτημένης εργασίας
αορίστου χρόνου, ότι έχουμε ήδη ενταχθεί στο
τακτικό προσωπικό του Δήμου και να κηρυχθεί η
απόφαση που θα εκδοθεί, προσωρινά εκτελεστή.

Με την παρούσα ζητούμε, με δεδομένο ότι
καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες, να
λάβετε απόφαση Δημοτικού Συμβουλίου με την
οποία ο Δήμος Ραφήνας-Πικερμίου να
αποδέχεται την προαναφερόμενη αγωγή καθ'
όλο της το αιτητικό και να παράσχει την ειδική
πληρεξουσιότητα-εντολή στον δικηγόρο που θα
παρασταθεί, για τον Δήμο, στο ακροατήριο του
Δικαστηρίου κατά τη συζήτησή της, να δηλώσει
ότι αποδέχεται, για λογαριασμό του εντολέα του -
Δήμου Ραφήνας-Πικερμίου, την
προαναφερόμενη αγωγή, καθ' όλο το αιτητικό
της.

Ραφήνα,/1/2023

Με εκτίμηση
Οι αιτούντες

A/A	Ονοματεπώνυμο	Υπογραφή
-----	---------------	----------

1)	Ελευθέριος Μαντούβαλος,	
2)	Εμμανουήλ Πλευρίδης,	
3)	Εμμανουήλ Ιωάννου,	
4)	Δημήτριος Μαγγούσης,	
5)	Κωνσταντίνος Δάλλας,	
6)	Αλέξανδρος Βαλακίσης,	
7)	Πολυχρόνης Κότικας,	
8)	Ευθύμιος Βούλγαρης,	
9)	Κωνσταντίνος Σταυρόπουλος,	
10)	Γεώργιος Παρασκευάς,	
11)	Ανέτα Κασά,	
12)	Μαρία Λευκιμιάτη,	
13)	Κωνσταντίνος Λύγκος,	
14)	Νικόλαος Μαργωμένος,	
15)	Αντώνιος Μπούμπαλος,	
16)	Ιφιγένεια Βαρδοπούλου,	
17)	Βασίλειος Ιμκιανζιόγλου,	
18)	Αλέξανδρος Κονταρίνης,	
19)	Γεώργιος Σκούφος,	
20)	Σταματία Τσεπέρκα,	
21)	Γεώργιος Καπράλος,	
22)	Στέργιος Ξουρίκης,	
23)	Χρήστος Ζαρμπάνης,	Χ.ΖΑΡΜΠΑΝΗΣ
24)	Βασίλειος Πάντζος,	
25)	Γεώργιος Στεφάνου,	
26)	Γεράσιμος Γιαννιώτης	Γιαννιώτης
27)	Χαμδή Νταλλή,	

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ (προσωπική)
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (ΑΜ/ΔΣΑ: 29335)
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 66 • Τ.Κ. 106 80 ΑΘΗΝΑ
Τ: 210 3612273 • Κ: 6944 312632
ΑΦΜ: 066946178 • Δ' ΔΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Ε: dimitrispet@gmail.com

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

(Διαδικασία Εργατικών Διαφορών)

ΑΓΩΓΗ

1. **ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ** Ελευθερίου του Ερμανουήλ, κατοίκου Ραφήνας, οδός Αλκυόνας αρ. 15, με ΑΦΜ 172026093.
2. **ΠΛΕΥΡΙΔΗ** Ερμανουήλ του Γεωργίου, κατοίκου Νέας Μάκρης, οδός Ευκαλύπτων αρ. 7, με ΑΦΜ 059652696.
3. **ΙΩΑΝΝΟΥ** Ερμανουήλ του Δημητρίου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Γεωρ. Μπούρτζου αρ. 56, με ΑΦΜ 039783681.
4. **ΜΑΓΓΟΥΣΗ** Δημητρίου του Αλεξάνδρου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Απτικής αρ. 8, με ΑΦΜ 065364494.
5. **ΔΑΛΛΑ** Κωνσταντίνου του Γεωργίου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Βασ. Παύλου αρ. 1, με ΑΦΜ 137624272.
6. **ΒΑΛΑΚΙΤΣΗ** Αλεξάνδρου του Ιωάννη, κατοίκου Αρτέμιδας, οδός Τήνου αρ. 19, με ΑΦΜ 025681573.
7. **ΚΟΤΙΚΑ** Πολυχρόνη του Στεφάνου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Βιεννά αρ. 111, με ΑΦΜ 059936299.
8. **ΒΟΥΛΓΑΡΗ** Ευθυμίου του Βασιλείου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Σταυρίδου αρ. 55, με ΑΦΜ 077772468.
9. **ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ** Κωνσταντίνου του Δημητρίου, κατοίκου Γαλασίου, οδός Ωρωπού αρ. 58, με ΑΦΜ 039717026.
10. **ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ** Γεωργίου του Ευαγγέλου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Νικ. Μπαρδαμά αρ. 7, με ΑΦΜ 157654869.
11. **ΚΑΣΑ ΑΝΕΤΑ** του ΖΤΖΙΣΛΑΒ, κατοίκου Ραφήνας, οδός Μ. Ανατολής αρ. 11, με ΑΦΜ 079524733.
12. **ΛΕΥΚΙΜΙΑΤΗ** Μαρίας του Δημητρίου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Καρόλου Κουν αρ. 13, με ΑΦΜ 078852859.
13. **ΛΥΓΚΟΥ** Κωνσταντίνου του Αναστασίου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Ευβοίας αρ. 9, με ΑΦΜ 120459036.

26-10-23

ΔΙΔ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΔΑΚΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ' ΑΘΗΝΑ 10431

692609
26-10-23
2022-08-26
12:53:32 EEST
Reason: Digitally Signed
by OSDY-PP

14. **ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΥ Νικολάου** του Ευαγγέλου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Αθ. Τσάκωνα αρ. 6, με ΑΦΜ 029626225.

15. **ΜΠΟΥΜΠΑΛΟΥ Αντωνίου** του Χρήστου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Βας. Παύλου αρ. 16, με ΑΦΜ 062247284.

16. **ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ Ιφιγένειας** του Ιάσωνα, κατοίκου Μελτεμίου, θέση «ΛΑΚΚΑ», με ΑΦΜ 033715728.

17. **ΙΜΚΙΑΝΖΙΟΓΛΟΥ Βασιλείου** του Ιορδάνη, κατοίκου Νέας Μάκρης, οδός Ευζώνων αρ. 3, με ΑΦΜ 027548192.

18. **ΚΟΝΤΑΡΙΝΗ Αλεξάνδρου** του Ελευθερίου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Αραφήνος αρ. 5^Α, με ΑΦΜ 157667724.

19. **ΣΚΟΥΦΟΥ Γεωργίου** του Νικολάου, κατοίκου Αρτέμιδας, οδός Δρόμος 42 αρ. 1, με ΑΦΜ 031213200.

20. **ΤΣΕΠΕΡΚΑ Σταματίας** του Χριστοφόρου, κατοίκου Γέρακα, οδός Σούτσου αρ. 35, με ΑΦΜ 079295380.

21. **ΚΑΠΡΑΛΟΥ Γεωργίου** του Ευθυμίου, κατοίκου Νταού Πεντέλης, οδός Ακαρνανίας αρ. 5, με ΑΦΜ 076348518.

22. **ΞΟΥΡΙΚΗ Στεργίου** του Δημητρίου, κατοίκου Διασταύρωσης Ραφήνας, οδός Κρήτης αρ. 10, με ΑΦΜ 051849449.

23. **ΖΑΡΜΠΑΝΗ Χρήστου** του Εμμανουήλ, κατοίκου Ραφήνας, οδός Λάμπρου Κατσώνη αρ. 15, με ΑΦΜ 124831468.

24. **ΠΙΚΟΥΛΙΔΗ Αποστόλου** του Ιωσήφ, κατοίκου Ραφήνας, οδός Ελευθ. Βενιζέλου αρ. 35, με ΑΦΜ 114069982.

25. **ΠΑΝΤΖΟΥ Βασιλείου** του Αναστασίου, κατοίκου Ραφήνας, οδός Κέννεντυ αρ. 2, με ΑΦΜ 038881271.

26. **ΣΤΕΦΑΝΟΥ Γεωργίου** του Ματθαίου, κατοίκου Αρτέμιδας, οδός Δρόμος 30 αρ. 18, με ΑΦΜ 040252732.

27. **ΓΙΑΝΝΙΩΤΗ Γερασίμου** του Ιωάννη, κατοίκου Ραφήνας, οδός Βασιλέως Γεωργίου αρ. 14, με ΑΦΜ 038881904.

28. **ΝΤΑΛΛΗ Χαρδη** του Τζεμαλη, κατοίκου Αγ. Τριάδος, οδός Σερρών αρ. 2, με ΑΦΜ 053954440.

Κ Α Τ Α

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΕΤΑΤΕΛΕΥΣΕΩΝ
Τμήμα Α
Αρ. 66 • Τ.Κ. 106 80
73 • Κ: 6944 52632
8 • Δ: ΔΟΥ 4/2632
pet@smar.gr

Εθνικού Οργανισμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης με την επωνυμία "ΔΗΜΟΣ
ΡΑΦΗΝΑΣ – ΠΙΚΕΡΜΙΟΥ" που εδρεύει στη Ραφήνα επί της οδού Αραφηνίδων Αλών
αρ. 12, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Οι ανωτέρω, προσληφθήκαμε από τον εναγόμενο τις παρακάτω αναλυτικά αναφερόμενες ημεροχρονολογίες, με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, δυνάμει των οποίων προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας **μέχρι και σήμερα**, ανάλογα με τις ειδικότητες μας και βάσει της αναγκαιότητας πλήρωσης θέσεων, στα πλαίσια τις αντιμετώπισης της εξάπλωσης της πανδημίας covid-19. Από την αρχή εκφράστηκε σαφώς η βούληση και των δύο μερών για την εξυπηρέτηση **πάγιων και διαρκών αναγκών (ανταποδοτικού χαρακτήρα)** του αντιδίκου και για την μόνιμη και διαρκή εργασιακή σχέση μας, πάντα με τις ίδιες ειδικότητες, γι' αυτό και οι συμβάσεις μας ανανεώνονταν συνεχώς λόγω αναγκαιότητας της παρουσίας μας.

Ειδικότερα :

Ο πρώτος εξ ημών, προσλήφθηκα την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Κοιμητηρίου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο δεύτερος εξ ημών, προσλήφθηκα την 10-05-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Κοιμητηρίου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 10-01-2022. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ

251/A'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο τρίτος εξ ημών, προσλήφθηκε την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριότητας**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/A'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/A'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/A'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο τέταρτος εξ ημών, προσλήφθηκε την 25-11-2020 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριότητας**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-07-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/A'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/A'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/A'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο πέμπτος εξ ημών, προσλήφθηκε την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριότητας**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/A'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/A'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/A'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο έκτος εξ ημών, προσλήφθηκε την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριότητας**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/A'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/A'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ

273 • Τ.Κ. 106 20 ΑΘΗΝΑ
178 • Κ: 6944 31123-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο έβδομος εξ ημών, προσλήφθηκα την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριότητας**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο όντος εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-11-2020 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριότητας (συνοδός απορριμματοφόρου)**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-07-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο ένατος εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριότητας**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο δέκατος εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριστών Σχολικών Κτιρίων**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και

του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Η **ενδέκατη** εξ ημών, προσλήφθηκε την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριστών Σχολικών Κτιρίων**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) **έως και την 31-03-2022**. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Η **δωδέκατη** εξ ημών, προσλήφθηκε την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριστών Σχολικών Κτιρίων**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο **δέκατος τρίτος** εξ ημών, προσλήφθηκε την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριστών Σχολικών Μονάδων**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο **δέκατος τέταρτος** εξ ημών, προσλήφθηκε την 25-11-2020 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πρασίνου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως

25-07-2021
pet@gmail.com
Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο δέκατος πέμπτος εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-11-2020 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριστών (συνοδός απορριμματοφόρου)**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-07-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Η δέκατη έκτη εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Καθαριστών Σχολικών Κτιρίων**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο δέκατος έβδομος εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Οικοδομικών Εργασιών**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο δέκατος όγδοος εξ ημών, προσλήφθηκα την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΠΕ Γεωπόνων - Γεωλόγων**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο δέκατος ένατος εξ ημών, προσλήφθηκα την 01-12-2020 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πρασίνου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 01-08-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Η εικοστή εξ ημών, προσλήφθηκα την 29-05-2020 ως υπάλληλος με την ειδικότητα **ΔΕ Υπάλληλος Ελεγχόμενης Στάθμευσης**, για το χρονικό διάστημα έως 10-09-2020. Ακολούθως, προσλήφθηκα εκ νέου με την υπ' αριθ. πρωτ. 1189/25-01-2021 σύμβαση εργασίας ΙΔΟΧ, με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πρασίνου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο εικοστός πρώτος εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πρασίνου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν.

4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκες εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πρασίνου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκες εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ εξ ημών, προσλήφθηκα την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πρασίνου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκες εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ εξ ημών, προσλήφθηκα την 25-01-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πρασίνου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 25-09-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκες εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ εξ ημών, προσλήφθηκα την 17-06-2020 ως υπάλληλος με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πυροπροστασίας**, για το χρονικό διάστημα έως 16-10-2020. Ακολούθως, προσλήφθηκα εκ νέου σύμφωνα με την υπ' αριθ. πρωτ. 2977/26-02-2021 σύμβαση εργασίας ΙΔΟΧ, με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Πρασίνου**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του

N. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο εικοστός έκτος εξ ημών, προσλήφθηκα την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Οικοδομικών Εργασιών**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο εικοστός έβδομος εξ ημών, προσλήφθηκα την 11-05-2020 ως **ΔΕ – Υπάλληλος Ελεγχόμενης Στάθμευσης**, για το χρονικό διάστημα έως 10-10-2020. Ακολούθως, προσλήφθηκα εκ νέου σύμφωνα με την υπ' αριθ. πρωτ. 6767/10-05-2021 σύμβαση εργασίας ΙΔΟΧ, με την ειδικότητα **ΥΕ Καθαριστών Σχολικών Μονάδων**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 10-01-2022. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Ο εικοστός όγδοος εξ ημών, προσλήφθηκα την 26-02-2021 με την ειδικότητα **ΥΕ Εργατών Οικοδομικών Εργασιών**, στο πλαίσιο της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού -covid-19, για το χρονικό διάστημα οκτώ (8) μηνών, ήτοι έως 26-10-2021. Η εν λόγω σύμβαση παρέμεινε σε ισχύ κατόπιν διαδοχικών ανανεώσεων, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 62 του Ν. 4821/2021 (ΦΕΚ 134/Α'/31-07-2021), του άρθρου 147 του Ν. 4831/2021 (ΦΕΚ 170/Α'/23-09-2021 και του άρθρου 176 του Ν. 4876/2021 (ΦΕΚ 251/Α'/23-12-2021) έως και την 31-03-2022. Ακολούθως, η λήξη της παρατάθηκε εκ νέου, με καταληκτική ημερομηνία απασχόλησης την 31-05-2022.

Καθ' όλο το επίδικο χρονικό διάστημα της απασχόλησης μας, παρέχουμε τις υπηρεσίες μας στο αντίδικο, τοποθετημένοι ανάλογα με τις ειδικότητες μας, αμειβόμενοι με μηνιαίο μισθό, συμβάλλοντας τα μέγιστα των δυνατοτήτων μας και έχοντας αποκτήσει την κατάλληλη εργασιακή εμπειρία ώστε να ανταποκρινόμαστε με υπευθυνότητα και επαγγελματισμό στο αντικείμενο της εργασίας μας κάτω από τις ιδιαίτερες συνθήκες αντιμετώπισης της πανδημίας του covid-19. Ειδικότερα, παρέχουμε τις υπηρεσίες μας στο αντίδικο κατά τον προαναφερόμενο τρόπο, καταβάλλοντας ιδιαίτερη επιμέλεια και είμαστε απόλυτα συνεπείς στην εκτέλεση των καθηκόντων μας, τηρώντας τις οδηγίες, κατευθύνσεις και υποδείξεις των προϊσταμένων μας, καλύπτοντας παράλληλα με την εργασία μας, πάγιες, μόνιμες και διαρκείς ανάγκες του αντιδίκου. **Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι κατά την τυπική λήξη των συμβάσεων μας και μέχρι την τυπική σύναψη των επόμενων, δεν μεσολαβούσε κανένα κενό διάστημα εργασίας δεδομένου ότι η εργασιακή μας απασχόληση συνεχιζόταν κανονικά.**

Η εργασία την οποία επιτελούμε καθ' όλο το επίμαχο χρονικό διάστημα της απασχόλησης μας, είναι υπαλληλική εργασία μόνιμου χαρακτήρα και όχι εποχικού ή προσωρινού, όπως χαρακτηρίσθηκε, η οποία μπορεί να παρασχεθεί μόνο από σταθερά τοποθετημένο, ειδικά εκπαιδευμένο και ικανό εργατικό δυναμικό. Οι ανάγκες που καλύπτουμε με την εργασία μας στις ανταποδοτικού χαρακτήρα υπηρεσίες (Τομέας Καθαριότητας και Ανακύκλωσης) του αντιδίκου, δεν είναι έκτακτες, ούτε απρόβλεπτες, ούτε ευκαιριακές, αλλά πάγιες, μόνιμες και σταθερές και αποσκοπούν στην εύρυθμη λειτουργία του και στην αναβάθμιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών του Δήμου Ραφήνας-Πικερμίου.

Η ξεκάθαρη καταχρηστικότητα της εφαρμοζόμενης ρύθμισης, καθίσταται εντονότερη, δεδομένης της φύσεως του αντικειμένου της εργασίας μας και του σκοπού της πρόσληψης μας, ο οποίος ήταν η αντιμετώπιση της πανδημίας του κορωνοϊού και η αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των κατοίκων του Δήμου Ραφήνας – Πικερμίου. Ως εκ τούτου, η επιλογή του συγκεκριμένου συμβατικού τύπου δεν δικαιολογείται από κανέναν αντικειμενικό λόγο ούτε εξυπηρετεί κάποια ιδιαίτερη ανάγκη του αντιδίκου και ουδόλως σχετίζεται με το αντικείμενο της εργασίας μας.

Η απασχόληση μας περιβλήθηκε μεν τυπικά με το μανδύα της συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, ενώ στην πραγματικότητα υποκρυπτόταν εξ αρχής σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, καθώς οι

ανωτέρω **διαδοχικές συμβάσεις** εξέφραζαν, εξ αρχής, τη βούληση αμφοτέρων των μερών για μόνιμη και διαρκή εργασιακή σχέση. Έτσι, κατά τα ανωτέρω αναλυτικώς περιγραφόμενα χρονικά διαστήματα, παρέχουμε τις υπηρεσίες μας αδιαλείπτως, καθημερινώς μέχρι και σήμερα, καθ' υπόδειξη των εντολών και οδηγιών των προϊσταμένων μας. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι καθ' όλο το χρονικό διάστημα της απασχόλησης μας στο αντίδικο, παρέχουμε τις υπηρεσίες μας σε καθημερινή βάση, με πλήρες πενθήμερο (Δευτέρα – Παρασκευή) ωράριο εργασίας δημοσίου, ικανοποιώντας πάγιες και τακτικές ανάγκες καθώς το αντίδικο παρουσιάζει έλλειψη σε προσωπικό των ειδικοτήτων μας και οι ανάγκες καθαριότητας είναι ιδιαίτερα αυξημένες.

Συνεπώς, και με δεδομένη την καθ' όλα άψογη προσφορά των υπηρεσιών μας, η εργασιακή σχέση που μας συνδέει εξ αρχής με το αντίδικο είναι εδραιωμένη και λειτουργεί πραγματικά και ουσιαστικά, τελείται όμως και πραγματώνεται δυνάμει των ανωτέρω αναφερόμενων **παράνομων** και **καταχρηστικών** διαδοχικών συμβάσεων ορισμένης διάρκειας. Ενώ δηλαδή καλύπτουμε με την εργασία μας πάγιες, μόνιμες και διαρκείς ανάγκες λειτουργίας του αντιδίκου, εμφανιζόμαστε, **εικονικά και κατ' επίφαση** ως «επικουρικό προσωπικό covid».

Είναι μάλιστα αξιοσημείωτο το γεγονός ότι τα ουσιαστικά και τυπικά μας προσόντα, καθώς και οι εργασιακές μας υποχρεώσεις, είναι όμοιες με αυτές των συναδέλφων μας, οι οποίοι αποτελούν το μόνιμο προσωπικό του αντιδίκου και τα καθήκοντα μας ιδιαίτερα αυξημένα λόγω της πανδημίας του covid-19. Ήταν δηλαδή από την αρχή σαφές ότι η απασχόλησή μας εξυπηρετούσε το πάγιο, διαρκές και προγραμματισμένο αντικείμενο του αντιδίκου, είναι δε συνεχής και ενιαία με κύριο και αποκλειστικό εργοδότη το Δήμο Ραφήνας-Πικερμίου, περιέχει δηλαδή όλα τα στοιχεία του «σκληρού πυρήνα» της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου.

Η σχέση εργασίας λοιπόν που μας συνδέει πραγματικά με το αντίδικο είναι αυτή της εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου και εσφαλμένως έχει χαρακτηριστεί από το τελευταίο ως σύμβαση ορισμένου χρόνου. Τούτο εξάλλου επαφίεται στην κυρίαρχη δικαιοδοτική κρίση του Δικαστή κατ' ορθό νομικό χαρακτηρισμό (ΑΕΔ 3/2001), εφόσον ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός εννόμων σχέσεων και καταστάσεων αποτελεί έργο της δικαιοδοτικής λειτουργίας και δε χωρεί επέμβαση του νομοθέτη. Ειδικότερα, ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός εννόμων σχέσεων και καταστάσεων αποτελεί κατ' εξοχήν έργο των Δικαστηρίων, αποτελεί δηλαδή ένα από τα βασικά στοιχεία της δικαιοδοτικής

λειτουργίας. Τούτο μάλιστα ισχύει ακόμη και στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο νομικός χαρακτήρισμός γίνεται βάσει νόμου. Σημειώνεται ότι, χωρίς το στοιχείο αυτό, ήτοι τον ελεύθερο νομικό χαρακτηρισμό συμβατικών σχέσεων, καταστάσεων, παροχών κ.λπ., τα Δικαστήρια δεν μπορούν να επιτελέσουν την ανατεθειμένη σε αυτά από το Σύνταγμα λειτουργία (αρ. 87 παρ. 2 Σ) κατοχυρώνοντας παράλληλα και τη λειτουργική ανεξαρτησία των Δικαστών (ΑΕΔ 3/2001), ΕφΑθ 6886/2004 (αδημ.), Α.Καζάκο, ΕΕργΔ, 1993, 59, 61, Α.Καζάκο-Δ. Τραυλό-Τζανετάτο, ΕΕργΔ 63, 706, 707, Φ. Δερμιτζάκη, ΕΕργΔ, 63, 532, 533 πρβλ. ΑΠ 6/2001 ΕΕργΔ, 2001, 403, Α) 141/2000, ΕΕργΔ, 2001, 406, ΑΠ 1026/90, ΔΕΝ 48, 470).

II. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Στην προκείμενη περίπτωση, όπως αναλυτικά εξετάθη, η πρόσληψή μας δεν αποσκοπούσε στην κάλυψη συγκεκριμένων εποχικών ή παροδικών αναγκών του αντιδίκου αλλά παγίων και διαρκών τέτοιων, σε κάθε περίπτωση μη συναπτόμενων με την ορισμένη διάρκεια των συμβάσεων μας και μάλιστα με τον χαρακτηρισμό τους ως συμβάσεων ορισμένου χρόνου, τις οποίες πάντως χρησιμοποιεί μέχρι σήμερα, προκειμένου να εξυπηρετείται το πάγιο και διαρκές αντικείμενο λειτουργίας του.

Από τις γενικές διατάξεις του εθνικού εργατικού δικαίου, ειδικότερα αυτή του άρθρου 8 του ν. 2112/1920, εξάγεται το συμπέρασμα ότι ο χαρακτηρισμός της σύμβασης εργασίας ως ορισμένου ή αορίστου χρόνου εξαρτάται από τη φύση και το είδος της παρεχόμενης εργασίας, ώστε η σύμβαση να θεωρείται αορίστου χρόνου εφόσον δι' αυτής εξυπηρετείται το πάγιο και διαρκές λειτουργικό αντικείμενο του εργοδότη (ΑΠ 620/91 ΕΕΝ 1992,367, ΑΠ 1007/89 ΕΕΔ 49,370, ΑΠ 764/87 ΕΕΔ 47,202, ad hoc Εφ. Θεσ/κης 2150/1991 ΔΕΝ 48,733). Επίσης, κατά πάγια νομολογία οι διαδοχικές συμβάσεις ορισμένης διάρκειας χρόνου, εφόσον η ρήτρα περί ορισμένου χρόνου είναι ασύμβατη με τη φύση τους, θεωρούνται ως μία ενιαία σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου.

Κατ' ακολουθία, και επειδή η απασχόλησή μας είχε εξ αρχής σκοπό την εξυπηρέτηση παγίων, μόνιμων και διαρκών αναγκών του εναγομένου, ανταποδοτικού χαρακτήρα, καθώς οι εξυπηρετούμενες ανάγκες του δεν ήταν έκτακτες, ούτε απρόβλεπτες, αλλά συνήθεις, τρέχουσες, απολύτως τακτικές, προβλέψιμες, προγραμματισμένες, διαρκώς υπάρχουσες μέχρι και σήμερα, μόνιμης και παγίας προοπτικής, και εν τέλει διόλου νέες

σε σχέση με το πάγιο αντικείμενο της εργασίας μας, οι συμβάσεις μας έπρεπε θεωρούνται ως εξ αρχής αορίστου χρόνου, χωρίς να ασκεί επιρροή ο χαρακτηρισμός τους ως ορισμένου χρόνου και χωρίς να δύναται να χαρακτηριστούν ως τέτοιες, αλλά ως μια ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, κατ' ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό.

Η υπαγωγή του εναγομένου, σε ό,τι αφορά στην πρόσληψη του προσωπικού του στο σύστημα προσλήψεων του ν. 2190/94, στις διατάξεις του οποίου περιέχεται κατ' αρχήν νομοθετικός χαρακτηρισμός των συμβάσεων μας ως ορισμένου χρόνου, ως και νομοθετική απαγόρευση μετατροπής τους σε αορίστου χρόνου, δεν αναιρεί τη φύση των συμβάσεων μας ως αορίστου χρόνου, ούτε τη νομιμότητά τους ως τέτοιες, αφού, ως θα καταδειχθεί παρακάτω, στην περίπτωση μας οι τελευταίες περιοριστικές διατάξεις δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής. Ειδικότερα:

Ι. Βάσει του άρθρου 139 της Συνθήκης περί ίδρυσης Ευρωπαϊκής Κοινότητας όπως αυτή ισχύει μετά την Συνθήκη του Άμστερνταμ το 1997, δύνανται οι Ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι να συνάπτουν "συμβατικές σχέσεις περιλαμβανομένων των συμφωνιών", που αποκτούν δεσμευτική για τα κράτη - μέλη ισχύ αφότου περιβληθούν το ένδυμα της οδηγίας (μετά από πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και απόφαση του Συμβουλίου). Με την διαδικασία αυτή και βάσει του άρθρου 137 της Συνθήκης εξεδόθη η υπ' αριθμ. 99/70/ ΕΚ οδηγία της 28/6/1999 για την εργασία ορισμένου χρόνου και προς το σκοπό της απαγόρευσης των διακρίσεων και αποτροπή των καταχρήσεων που πηγάζει από την χρήση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου. Η οδηγία περιλαμβάνει οκτώ ρήτρες (clauses). Η ρήτρα 5 αναφέρεται στην καταχρηστική σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, το πλήρες κείμενο της οποίας έχει ως εξής: "Για να αποτραπεί η κατάχρηση που μπορεί να προκύψει από την χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, τα κράτη- μέλη, ύστερα από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, σ.σ.ε. ή πρακτική ή / και οι κοινωνικοί εταίροι, όταν δεν υπάρχουν ισοδύναμα νομοθετικά μέτρα για την πρόληψη των καταχρήσεων λαμβάνουν κατά τρόπο που να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες ειδικών τομέων ή / και κατηγοριών εργαζομένων, ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα. Α. Αντικειμενικούς λόγους που να δικαιολογούν την ανανέωση τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας, Β. την μέγιστη συνολική διάρκεια διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου Γ. τον αριθμό ανανεώσεων τέτοιων συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας. 2. Τα

κράτη - μέλη ύστερα από διαβουλεύσεις με τους κοινωνικούς εταίρους ή / και οι κοινωνικοί εταίροι καθορίζουν, όταν χρειάζεται, υπό ποιες συνθήκες οι συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου: α. Θεωρούνται διαδοχικές β. Χαρακτηρίζονται συμβάσεις ή σχέσεις αορίστου χρόνου”.

II. Η ελληνική έννομη τάξη, παρά την λήξη της διετούς προθεσμίας προσαρμογής, δεν ενσωμάτωσε στην ελληνική νομοθεσία την κοινοτική οδηγία και δεν καθόρισε με συγκεκριμένο και περιπτώσιολογικό τρόπο το πότε επιτρέπεται η χρήση συμβάσεων ορισμένου χρόνου και πότε όχι, ώστε η καταχρηστική σύναψη και ανανέωση τέτοιων συμβάσεων να επισύρει ως κύρωση την θεώρηση της σύμβασης ως αορίστου χρόνου. Σε περίπτωση νομοθετικής αδράνειας η οδηγία ενσωματώνεται από της λήξης της προθεσμίας προσαρμογής (10-7-2001) στην εσωτερική έννομη τάξη και οι διατάξεις εφαρμόζονται ανεξαρτήτως εργοδοτικού φορέα (ιδιώτη ή δημόσιο με την ευρύτερη έννοια), αφού η οδηγία δεν κάνει διακρίσεις. Κατά την ερμηνεία και τη νομολογία του ΔΕΚ οι οδηγίες εφαρμόζονται δεσμευτικά και άμεσα από τα κράτη- μέλη αν έχει λήξει η προθεσμία μεταφοράς και περιέχουν ακριβείς, σαφείς και ορισμένες, απαλλαγμένες αιρέσεων, διατάξεις (βλ. Κων/νο Γώγο Ε. Ευρ. Δ. 3 1997, 624 επ. και εκεί παραπομπές σε αποφάσεις του ΔΕΚ).

Είναι σαφές ότι η άνω οδηγία, μετά την παρέλευση άπρακτης της διετούς προθεσμίας προσαρμογής του εσωτερικού μας δικαίου προς αυτήν, αποτελεί πλέον εσωτερικό δίκαιο από την 10-7-2001 και εφαρμόζεται ευθέως από την εσωτερική έννομη τάξη, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 28 του Συντάγματος και βεβαίως σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 ΑΚ, κατά την οποία “Ο νόμος διατηρεί την ισχύ του, εφόσον άλλος νόμος δεν τον καταργήσει ρητά ή σιωπηρά”, αφού έχει λήξει η προθεσμία μεταφοράς, έχει ακριβείς, σαφείς και ορισμένες διατάξεις και είναι απαλλαγμένες αιρέσεων [βλ. Κων/νο Γώγο ΕΕυρΔ 3 (1997), 624 επ. και αυτόθι παραπομπές σε αποφάσεις του ΔΕΚ].

Βεβαίως τούτο σημαίνει ότι εφαρμόζονται ευθέως μόνο αυτές οι διατάξεις που πληρούν τις άνω προϋποθέσεις, καθόσον ουδείς υποχρεώνει τον εφαρμοστή του δικαίου να απορρίψει *a priori* την εφαρμογή της λόγω της ύπαρξης σ’ αυτήν, πλην των σαφών ορισμών και ορισμένων ασαφών όρων (επιλεκτική εφαρμογή των μη χρηζόντων περαιτέρω διευκρινήσεων διατάξεων, αφού αυτές δεν μπορούν να αναιρεθούν από των εσωτερικό νομοθέτη επειδή υπερισχύουν).

Οι προπαρατιθέμενες διατάξεις της ρήτρας 5 της κοινοτικής οδηγίας, με τη συγκεκριμένη διατύπωση χρήζουν περαιτέρω ορισμών και διασαφηνίσεων από τον εσωτερικό νομοθέτη κυρίως όσον αφορά το χρονικό όριο των συμβάσεων και το είδος των επιχειρήσεων που μπορούν να εξαιρεθούν. Απεναντίας και από αυτή τη ρήτρα αλλά και όλες τις άλλες σαφώς προκύπτει ότι η θεσπιζόμενη ευθέως από την Οδηγία απαγόρευση της κατάχρησης του θεσμού των ορισμένου χρόνου συμβάσεων εργασίας εφαρμόζεται σε όλους τους φορείς του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και ότι έχουν καταργηθεί οι διατάξεις του άρθρου 21 ν. 2190/94, οι οποίες απαγορεύουν ρητώς τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, όπως επίσης και η εξαιρετική περίπτωση του άρθρου 8 παρ. 3 του ν. 2112/20, βάσει της οποίας αρκούσε ο νομοθετικός καθορισμός της ορισμένης χρονικής διάρκειας ώστε να μην μετατρέπεται η σύμβαση σε αορίστου χρόνου, χωρίς τούτο να αποτελεί καταστρατήγηση των περί αορίστου χρόνου προστατευτικών του διατάξεων της Εργατικής Νομοθεσίας (άρθρο 5 Κοινοτικής Οδηγίας της 99/70/28-6-99, ΚΕΕΔ 59,186 επ.). (Βλ. ad hoc Εφ. Κρήτης 446/2002).

III. Από τους ορισμούς της Κοινοτικής Οδηγίας προκύπτουν αντικειμενικά κριτήρια αξιολόγησης της φύσης της εργασιακής σχέσης, ως ορισμένου ή αορίστου χρόνου, ανεξαρτήτως του τυπικού νομοθετικού ορισμού και έτσι τα ελληνικά Δικαστήρια οφείλουν να τα λαμβάνουν υπόψη κατά το μεσοδιάστημα νομοθετικής αδράνειας και να μην εφαρμόζουν διατάξεις που σαφώς αντίκεινται σε αυτά (διαχωρισμός ως εκ της φύσεως του εργοδότη, νομοθετικός ορισμός κλπ.) μη εμποδιζόμενα ως εκ τούτου ούτε από τον ορισμό της παρ. 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, αφού αυτή ισχύει και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα όπως αυτός έχει ορισθεί βάσει του άρθρου 14 του ν. 2190/94, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 2527/97.

IV. Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω το νόμιμο ή μη και το άκυρο ή όχι της σύναψης των συμβάσεων μας ως ορισμένου χρόνου, δεν κρίνεται πλέον από τις διατάξεις του ν. 2190/94, όπως ισχύει τροποποιημένος και από την τήρηση των διατυπώσεων που αυτός θέτει αλλά από τις διατάξεις της Κοινοτικής Οδηγίας, που είναι εσωτερικό δίκαιο από 10-7-2001 και συγκεκριμένα από αυτές που περιέχουν σαφείς ορισμένους και χωρίς αιρέσεις ορισμούς και από τις οποίες δεν απομένει καμία αμφιβολία περί του ανεφάρμοστου των διατάξεων του άνω νόμου, στο μέτρο που απαγορεύουν η μετατρεψιμότητα των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου.

Με βάση λοιπόν τα αντικειμενικά κριτήρια που τίθενται από την ίδια την Οδηγία, ο μεγάλος χρόνος απασχόλησής μας, μέσω διαδοχικών συμβάσεων εργασίας με ορισμένη διάρκεια, στην εξυπηρέτηση των πάγιων και διαρκών αναγκών του αντίδικου, προσδίδει πλέον, άνευ νομοθετικών περιορισμών του εσωτερικού δικαίου το χαρακτήρα των συμβάσεων μας, ως μίας ενιαίας σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Συμπερασματικά, είναι εύλογο και καταφανές, για οποιονδήποτε ερμηνευτή του δικαίου: Αφού ο ομολογημένος στην αιτιολογική έκθεση, στον τίτλο, και στις κατ' ιδίαν ρήτρες πρώτιστος σκοπός της οδηγίας είναι να αποτρέψει την κατάχρηση και τη διαφορετική μεταχείριση των συμβάσεων ορισμένου χρόνου από τους πάσης φύσεως εργοδότες και δεσμεύει τα κράτη μέλη να ρυθμίσουν στις περαιτέρω λεπτομέρειες το νομικό αυτό και πραγματικό ζήτημα, βάσει των αντικειμενικών κριτηρίων που αυτή εισάγει, η δηλούμενη από τον ίδιο τον εργοδότη και τις κρατικές υπηρεσίες κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών της υπηρεσίας επί τόσο μακρύ χρονικό διάστημα, που υπερβαίνει τα όρια που η ίδια τάσσει, ανεξαρτήτως της νομικής φύσης του προσχήματος της αρχικής προσλήψεώς μας, αναμφισβητήτως οι συμβάσεις μας αναγνωρίζονται από το κοινοτικό δίκαιο ως μία σύμβαση εξαρτημένης αορίστου χρόνου και δεν δύναται να τεθεί ζήτημα εφαρμογής επ' αυτής των νομοθετικών απαγορεύσεων, που ήδη από της εκδόσεως της κοινοτικής οδηγίας είχαν καταργηθεί, πολύ περισσότερο που το αντίδικο επικαλείται τις άνω περιοριστικές διατάξεις του Δημοσίου για να απαλλαγεί από προηγούμενες δεσμεύσεις, αποφάσεις και πράξεις, (παραβίαση της αρχής *non venire contra factum proprium*). Για τις περιπτώσεις άλλωστε αυτές και προς αποτροπή των καταχρήσεων των συμβάσεων ορισμένου χρόνου εξεδόθη η Κοινοτική Οδηγία.

V. Μετά καθυστέρηση περίπου τεσσάρων ετών, κατά την διάρκεια των οποίων η ελληνική Πολιτεία όφειλε να προσαρμόσει την ελληνική νομοθεσία στο πνεύμα και το γράμμα της Κοινοτικής Οδηγίας (λήξη διετούς προθεσμίας προσαρμογής 10-7-2001) εξέδωσε εν τέλει το υπ' αριθ. 81/2-4-2003 (ΦΕΚ Α 77) Π.Δ. "ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου" και το υπ' αριθ. 164/ 2004 Π.Δ.

Η έκδοση των νομοθετημάτων αυτών, όχι μόνο ενισχύει την προπαρατιθέμενη ερμηνεία περί αμέσου εφαρμογής των ρητρών και αντικειμενικών κριτηρίων της Κοινοτικής Οδηγίας, αλλά καθιστά πλέον την άμεση εφαρμογή της νομική αναγκαιότητα.

Τα εν λόγω Π.Δ. όχι μόνο ανέτρεψαν το σαφές περιεχόμενο του ίδιου του τίτλου του σκοπού της κοινοτικής οδηγίας, που ήταν η εξομοίωση των συμβάσεων ορισμένου και αορίστου χρόνου με αντικειμενικά κριτήρια (φύση εργασίας, διάρκεια αυτής ένα σχετικά μεγάλο χρονικό διάστημα), χωρίς διάκριση ιδιωτικού ή δημόσιου τομέα, και αποφυγή των καταχρήσεων των πάσης φύσεως εργοδοτών, αλλά, υπό τον άχρωμο τίτλο "ρυθμίσεις για τους εργαζομένους με συμβάσεις ορισμένου χρόνου" έλαβαν την ευκαιρία της υποχρέωσης προσαρμογής του εσωτερικού προς το κοινοτικό δίκαιο, εισήγαγαν πλείστες όσες εξαιρέσεις, κριτήρια και δεσμεύσεις, ώστε να αποκλείσουν τη μετατροπή των ορισμένου χρόνου συμβάσεων εργασίας σε αορίστου, στην οποία στόχευε πρωτίστως και κυρίως η κοινοτική οδηγία, επαναλαμβάνοντας ουσιαστικά τις ίδιες εξαιρέσεις σε ό,τι αφορά τον δημόσιο τομέα, και δη ασχέτως του εάν πρόκειται για το στενό δημόσιο ή τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου και συγκροτούν τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Και ενώ μεταξύ των άλλων, η Κοινοτική Οδηγία επιτάσσει, στις μη επιδεχόμενες παρερμηνείας και απόκλισης σαφείς και ορισμένες διατάξεις - ρήτρες της, την κατάργηση των διακρίσεων μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, και επομένως και των νομοθετικών απαγορεύσεων της εσωτερικής νομοθεσίας, μετατροπής των ορισμένου χρόνου συμβάσεων σε αορίστου (άρθρο 21 του ν. 2190/94, παρ 3 άρθρου 8 ν. 2112/20 κλπ), εντούτοις, εισήγαγαν ανεπίτρεπτες και σαφώς αντίθετες προς τις ρήτρες αυτής διατάξεις.

Καθίσταται λοιπόν προφανές ότι ως προς τη φύση των συμβάσεων μας, ισχύουν οι ορισμοί της ρήτρας 5, όπως και όλες οι άλλες, που θεωρούν ως αυτονόητη την ταύτιση μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα ως προς τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένης διάρκειας σε αορίστου βάσει των αντικειμενικών κριτηρίων που ορίζουν, και ως εκ τούτου από της εκδόσεώς της πρέπει να θεωρούνται καταργημένες οι διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, οιασδήποτε τυπικής ισχύος, που απαγορεύουν αυτήν τη μετατροπή.

Εν προκειμένω, μεταξύ ημών και του αντιδίκου καταρτίστηκαν κατά τα ανωτέρω, έγγραφες συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, δυνάμει των οποίων προσληφθήκαμε για να προσφέρουμε τις υπηρεσίες μας ανάλογα με τις ειδικότητες μας. Συγκεκριμένα, σε εκτέλεση των ανωτέρω, παρείχαμε τις υπηρεσίες μας, αδιαλείπτως και για μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς να μεσολαβήσει ούτε μία ημέρα ανάμεσα στην τυπική λήξη των συμβάσεων μας και μέχρι την υπογραφή της επόμενης,

απασχολούμενοι με όμοια εργασιακά καθήκοντα με το μόνιμο προσωπικό, με καθημερινό ωράριο εργασίας δημοσίου. Οι ανάγκες που καλύπτουμε με την εργασίας μας, είναι πάγιες και εξακολουθούν μέχρι και σήμερα να υφίστανται κατά τα κοινώς γνωστά στο Δικαστήριο Σας, συμβάλλοντας καθ' όν τρόπο στην εύρυθμη λειτουργία του Δήμου Ραφήνας-Πικερμίου. Καθ' όλο το επίμαχο χρονικό διάστημα της απασχόλησης μας, ακολουθούμε κατά την εκτέλεση των καθηκόντων μας, τις σχετικές εντολές και οδηγίες των προϊσταμένων μας, τελώντας υπό την άμεση εποπτεία και τον διαρκή έλεγχο αυτών. Συνεργαζόμαστε δε κατά τα λοιπά με τους μόνιμους υπαλλήλους του αντιδίκου, ώστε δεν ανταποκρίνεται ο συμβατικός χαρακτήρας της απασχόλησης μας με τη φύση των καθηκόντων μας και τον ενεργό μας ρόλο. Αυτό συνάγεται τόσο από την ίδια την προαναφερθείσα φύση της εργασίας για την οποία πραγματοποιήθηκε η πρόσληψη μας, η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εποχικού χαρακτήρα, αλλά και από τη φύση των καλυπτόμενων από την εργασία μας υπηρεσιακών αναγκών των υπηρεσιών του αντιδίκου, οι οποίες είναι σταθερές, συνήθεις, τακτικές και προβλέψιμες όπως προκύπτει, αφενός μεν από τις αλληπάλληλες και χωρίς ενδιάμεση διακοπή ανανεώσεις των συμβάσεων μας, αφετέρου δε από το γεγονός ότι λόγω των αυξημένων ως άνω πάγιων και σταθερών αναγκών που καλύπταμε με την εργασία μας, το αντίδικο αποδέχθηκε ρητά το αίτημα χορήγησης σε εμάς προσωρινής δικαστικής προστασίας και εκδόθηκε η από 01-07-2022 προσωρινή διαταγή δυνάμει της οποίας απασχολούμαστε στο αντίδικο και μετά τη λήξη των συμβάσεων μας.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, εμείς με την εργασία μας, υπερκαλύπτουμε τις προϋποθέσεις που θέτει το ΠΔ 164/2004 και κάθε ισχύον Νόμος και διάταξη, καθώς διαθέτουμε συνεχή 24μηνια προϋπηρεσία στον ίδιο εργοδότη, εργαζόμενοι για λογαριασμό του αντιδίκου, διανυθείσα στην ίδια θέση και ειδικότητα και με τα ίδια καθήκοντα, όπως αναλυτικά αναφέρεται ανωτέρω, με εξαρτημένη εργασία καθ' όλο το χρονικό διάστημα της απασχόλησής μας και με πλήρες ωράριο. Καλύπτουμε, με την απασχόλησή μας πάγιες και διαρκείς ανάγκες του αντιδίκου, ανταποδοτικού χαρακτήρα, οι οποίες εξακολουθούν μέχρι και σήμερα να υφίστανται.

Για το λόγο ότι τα οριζόμενα στο εν λόγω άρθρο, εγκαθιδρύουν αναμφισβήτητη την ανάγκη ύπαρξης σχέσεως εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, η οποία δεν εξαρτάται από την έκδοση της διαπιστωτικής πράξης του άρθρου 11 παρ. 2 του ΠΔ, καθώς αυτή έχει μόνο τον χαρακτήρα της διαπίστωσης μιας έννομης σχέσης που έχει επέλθει αυτοδίκαια και ευθέως εκ του νόμου (βλ. Σπηλιωτόπουλος, Εγχειρίδιο

Διοικητικού Δικαίου, 2002, σ. 124 επ.). Συνεπώς, και κατά τις διατάξεις του ΠΔ 164/2004, το οποίο ενσωματώνει την κοινοτική οδηγία στην Ελληνική έννομη τάξη, η σχέση εργασίας μας ήδη από τότε που άρχεται η ισχύς του ΠΔ, είναι αυτή της συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου.

Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι στην περίπτωση μας υπήρξε πρόδηλη παραβίαση των πάγιων διατάξεων του ΠΔ 164/2004, χωρίς ωστόσο να λάβει χώρα οποιαδήποτε μορφή κύρωσης εις βάρος του εργοδότη μας. Ως εκ τούτου τα μέτρα πρόληψης που έθεσε το ΠΔ 164/2004 κατ' εφαρμογή της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ δεν κρίνονται αποτελεσματικά στην περίπτωση μας, ενώ όπως αναφέραμε και ανωτέρω ουδέν μέτρο εξάλειψης της δημιουργηθείσας κατάστασης έλαβε χώρα στην περίπτωση μας προκαλώντας μας την πεποίθηση λόγω και της επίγνωσης ότι οι ανάγκες που καλύπτουμε είναι πάγιες και διαρκείς ότι η απασχόλησή μας θα είναι συνεχής.

VI. Τα ανωτέρω τα ενστερνίζεται ήδη η μειοψηφία μέχρι στιγμής των αποφάσεων του ΑΠ. χαρακτηριστικά στην υπ' αριθ. 1359/2017 ΑΠ γίνονται από την μειοψηφία αποδεκτά τα εξής:

"Και τούτο, γιατί, κατά τα εκτεθέντα αναλυτικά παραπάνω ως προς την ορθή ερμηνεία της Οδηγίας και των εθνικών διατάξεων: α) η διαμόρφωση στο εσωτερικό δίκαιο όρων που καθορίζουν ποσοτικούς περιορισμούς στον ορισμό της διαδοχικότητας των συμβάσεων ορισμένου χρόνου είναι αντίθετη με τους σκοπούς της Κοινοτικής Οδηγίας, υπό την έννοια ότι έτσι καθίσταται δυνατή η καταστρατήγηση της προστασίας που το άρθρο 5 θέλει να παράσχει στους εργαζόμενους, β) τα εθνικά δικαστήρια έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των οδηγιών γ) ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός ορισμένης σχέσης αποτελεί αντικείμενο της δικαιοδοτικής λειτουργίας των δικαστηρίων.

Ειδικότερα, ο ορθός νομικός χαρακτηρισμός έννομων σχέσεων και καταστάσεων αποτελεί κατ' εξοχήν έργο των δικαστηρίων, αποτελεί δηλαδή ένα από τα βασικά στοιχεία της δικαιοδοτικής λειτουργίας. Τούτο μάλιστα ισχύει, όπως εκτέθηκε, ακόμα και στις περιπτώσεις που ορισμένος νομικός χαρακτηρισμός γίνεται βάσει νόμου. Χωρίς το στοιχείο αυτό, δηλαδή το ελεύθερο νομικό χαρακτηρισμό συμβατικών σχέσεων, καταστάσεων, παροχών κ.λ.π., τα δικαστήρια δεν μπορούν να επιτελέσουν την ανατεθειμένη σε αυτά από το Σύνταγμα λειτουργία (άρθρο 87 παρ. 2 Σ.), κατοχυρώνοντας παράλληλα και τη λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών (βλ. 3/2001

απόφαση Α.Ε.Δ., βλ. σχετικά με την αναγνώριση της ελευθερίας των δικαστηρίων να προβαίνουν στον ορθό νομικό χαρακτηρισμό, αγνοώντας μάλιστα το νομικό χαρακτηρισμό που επιβάλλει ο νομοθέτης Α.Π. 6/2001 ΕΕργΔ 2001, 403, ΟΛΑΠ 18/2006 ΤΝΠ Νομός, Α.Π. 141/2000 ΕΕργΔ 2001,406). Κατά λογική συνέπεια, αντίθετη στο πνεύμα της ανωτέρω Κοινοτικής Οδηγίας είναι και η θέση στο εσωτερικό δίκαιο περιορισμών όχι μόνο ποσοτικού, αλλά και ποιοτικού χαρακτήρα για τον αποκλεισμό βιοτικών σχέσεων, που υποκρύπτουν εργασιακές συμβάσεις. Ειδικότερα, με την Κοινοτική Οδηγία, ο Κοινοτικός Νομοθέτης είχε την πρόθεση να θέσει φραγμούς σε κάθε περίπτωση που ο εργοδότης εκμεταλλευόμενος την ασθενέστερη θέση του εργαζόμενου κατά την διαπραγμάτευση των όρων εργασίας του δημιουργεί περιβάλλον καταστρατήγησης των υποχρεώσεων που επιβάλλει μια σχέση εργασίας αορίστου χρόνου, δ) Στην ελληνική έννομη τάξη, ανεξάρτητα από το χρόνο ενσωμάτωσης της ως άνω οδηγίας, στις 2.4.2003 με το Π.Δ. 81/2003 και ως προς το δημόσιο τομέα με το Π.Δ. 164/2004, δηλαδή μετά την προβλεπόμενη από το άρθρο 2 παρ. 1 της οδηγίας, στις 10-7-2001 και την παράταση της προθεσμίας για ένα ακόμη έτος, η διασφάλιση των εργαζομένων από την καταστρατήγηση των δικαιωμάτων τους, δια της προσχηματικής επιλογής της συμβάσεις ορισμένου αντί αορίστου χρόνου, αντιμετωπίζεται με το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2112/1920, σε συνδυασμό με τα άρθρα 281, 671 ΑΚ, 25 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος, ως "ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο", που εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου, ανεξάρτητα αν έχουν συναφθεί στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα (βλ. ΟΛΑΠ 18/2006, ΔΕΚ C-378/2007). Επομένως, από την απαγόρευση "μετατροπής" από το νόμο των συμβάσεων ορισμένου σε αορίστου χρόνου δεν συνάγεται και απαγόρευση για την αναγνώριση του πραγματικού χαρακτήρα ορισμένης σχέσης, που δεν είναι "μετατροπή" αλλά ορθός χαρακτηρισμός της έννομης σχέσης κατά τη δικαστική διαδικασία, ε) Υφίσταται η υποχρέωση σύμφωνης με το Κοινοτικό Δίκαιο ερμηνείας (του εθνικού δικαίου), που απορρέει από την αρχή της υπεροχής του, υφίσταται και πριν την πάροδο της προθεσμίας προσαρμογής της νομοθεσίας των κρατών μελών στις απαιτήσεις της σχετικής Οδηγίας. Περαιτέρω, κατά τα εκτεθέντα παραπάνω, κατά τη νομολογία του ΔΕΚ, από τη συνδυασμένη εφαρμογή των άρθρων, το δεύτερο εδάφιο, ΕΚ και 249, τρίτο εδάφιο ΕΚ και της σχετικής Οδηγίας προκύπτει ότι, κατά τη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς μίας Οδηγίας, τα κράτη μέλη αποδέκτες της οφείλουν να απέχουν από τη θέσπιση διατάξεων ικανών να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την επίτευξη

του αποτελέσματος που επιδιώκει η οδηγία αυτή (απόφαση της 8ης Μαΐου 2003, C-14/02, ATRAL, Συλλογή 2003, σ. I - 4431, σκέψη 58], Δεν έχει σημασία από την άποψη αυτή αν η επίμαχη διάταξη του εθνικού δικαίου, η οποία θεσπίστηκε μετά την έναρξη της ισχύος της σχετικής οδηγίας, έχει ως σκοπό τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο. Κατά συνέπεια, όλες οι αρχές των Κρατών Μελών έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου, ακόμη και όταν οι αρχές αυτές προβαίνουν σε αναθεώρηση του Συντάγματος (ΔΕΚ C - 378/2007, Νόμος). Κατά τα εκτεθέντα στη μείζονα σκέψη, ο εθνικός νομοθέτης δεν έχει την εξουσία να μεταβάλλει ούτε να παρερμηνεύει τις διατάξεις της Οδηγίας, διότι τότε παραβιάζει το κοινοτικό δίκαιο, το οποίο υπερισχύει κάθε άλλης αντίθετης διάταξης του εσωτερικού δικαίου κατ' άρθρο 28 παρ. 1 Σ., βάσει του οποίου η Ελλάδα προσχώρησε στις ευρωπαϊκές κοινότητες από 1.1.1981 δυνάμει της από 28.5.1979 συνθήκης προσχωρήσεως της Ελλάδος στην Ε.Ο.Κ., που κυρώθηκε με το ν. 945/1979 (ΟΛΑΠ. 23/1998 ΕΛΔ 39, 793, Α.Π. 1330/2000 ΕΛΔ 43, 387), ακόμη και του Συντάγματος κατά τα άρθρα 2, 10 (πρώην 5) της Ενοποιημένης Απόδοσης της Συνθήκης περί Ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, ζ) Οι εθνικές αρχές και τα εθνικά δικαστήρια πάντως που έχουν, αρμοδιότητα για την εφαρμογή των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 1999/70 και της συμφωνίας πλαισίου και καλούνται επομένως να αποφαινόμενοι επί του χαρακτηρισμού των διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου οφείλουν να εξετάζουν σε κάθε περίπτωση όλες τις περιστάσεις της υπόθεσης, λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τον αριθμό των εν λόγω διαδοχικών συμβάσεων που έχουν συναφθεί με το ίδιο πρόσωπο ή για την εκτέλεση της ίδιας εργασίας, προκειμένου να αποκλείουν το ενδεχόμενο να χρησιμοποιούνται καταχρηστικά από τους εργοδότες οι σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, η) Όπως εκτέθηκε, οι διατάξεις των άρθρων 8 παρ. 3 του ν. 2112/1920, σε συνδυασμό με τα άρθρα 281, 671 του ΑΚ και 25 παρ. 1 και 3 του Συντάγματος, που εφαρμόζονται για όλους τους εργαζόμενους με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, ανεξάρτητα αν εργάζονται στον ιδιωτικό ή δημόσιο τομέα και καθιερώνουν "ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο" του εθνικού μας δικαίου, για την πρόληψη και αποφυγή καταχρήσεων, κατά την έννοια της ρήτρας 5 της συμφωνίας πλαισίου, που συνήψαν στις 18.3.1999 οι διεπαγγελματικές οργανώσεις γενικού χαρακτήρα CES, UNICH και CEEP, για την υλοποίηση της οποίας εκδόθηκε η ανωτέρω οδηγία, παρέχουν προστασία στους εργαζομένους από τις καταχρήσεις του είδους που προαναφέρθηκαν, με το να καθιερώνουν την αρχή ότι ο χαρακτηρισμός που έδωσαν στη σύμβαση οι

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΙΚΗΤΗΣ
Τ: 210 36
ΦΜ: 0669
Ε: d

συμβαλλόμενοι δεν είναι δεσμευτικός αλλά ο ορθός χαρακτηρισμός της σύμβασης εργασίας, ως σύμβασης ορισμένου ή αορίστου χρόνου, δίδεται από το δικαστήριο από τη φύση της συγκεκριμένης σύμβασης. Μάλιστα, η προστασία αυτή είναι πληρέστερη εκείνης της ανωτέρω Κοινοτικής Οδηγίας, αφού κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων του εθνικού δικαίου, έχει παγιωθεί η ερμηνεία ότι, μπορεί η σύμβαση να θεωρηθεί αορίστου χρόνου, έστω και αν μία μόνο σύμβαση που προσχηματικά ονομάστηκε ορισμένου χρόνου, καταρτίστηκε. Εμπόδιο για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων για τους απασχολούμενους στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα δεν αποτελούν οι διατάξεις του άρθρου 103 παρ. 8 του Συντάγματος (που προστέθηκε με την αναθεώρηση του 2001), αφού αυτές απαγορεύουν τη μετατροπή συμβάσεων προσωπικού που προσλήφθηκε με σύμβαση εργασίας ή έργου για την κάλυψη πρόσκαιρων ή απρόβλεπτων και επειγουσών αναγκών, σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, όχι όμως και την αναγνώριση του πραγματικού χαρακτήρα ορισμένης σχέσης, ως αόριστης χρονικής διάρκειας, όταν με αυτήν καλύπτονται πάγιες και διαρκείς ανάγκες, δεδομένου μάλιστα ότι κατά το Σύνταγμα (άρθρο 103 παρ. 3 και 8 εδ. β') προβλέπονται περιπτώσεις πρόσληψης προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, προς κάλυψη πάγιων και διαρκών αναγκών. Τυχόν αντίθετη ερμηνεία, ότι δηλαδή συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου δεν μπορούν να αναγνωρίζονται, κατ' ορθό νομικό, χαρακτηρισμό, ως συμβάσεις αορίστου χρόνου μετά την ως άνω συνταγματική μεταρρύθμιση, θα είχε ως συνέπεια την παραβίαση της διάκρισης των εξουσιών και θα προσέβαλε την λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών και θα ματαίωνε τον σκοπό της Οδηγίας, η οποία σημειωτέο ως κοινοτικό δίκαιο υπερέχει του εθνικού δικαίου και αποσκοπεί στην αποτροπή της κατάχρησης που μπορεί να προκύψει από την χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου. Περαιτέρω ενόψει της ισχύος του άρθρου 8 του ν. 21 12/1920 ως ισοδυνάμου νομοθετικού μέτρου, τούτο έχει εφαρμογή τόσο ως προς τους εργαζόμενους που οι συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, που είχαν συναφθεί πριν την έναρξη ισχύος του αναθεωρημένου άρθρου 103 Σ και συνεχίσθηκαν και μετά την 18.04.2001, όσο και ως προς αυτούς που οι συμβάσεις ορισμένου χρόνου, που είχαν συναφθεί μετά την έναρξη ισχύος του ως άνω αναθεωρημένου άρθρου 103 του Συντάγματος."

VII. Και ενώ η ανωτέρω μέχρι πρόσφατα αποτελούσε άποψη της μειοψηφίας του Αρείου Πάγου, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο με τη σειρά του ισχυροποίησε και επικρότησε

την ανωτέρω θέση της μειοψηφίας ανατρέποντας εν τοις πράγμασι τα έως σήμερα δεδομένα.

ΔΗΜΗ
ΔΙΚ
ΙΠΠΟΚΙ
Τ: 2
ΑΦΜ:

Στην υπόθεση C-760/18, όπως αυτή εκδόθηκε την 11η Φεβρουαρίου 2021 κατέληξε το Δικαστήριο στις εξής θέσεις:

"69 Εν προκειμένω εναπόκειται επομένως στο αιτούν δικαστήριο να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει τις κρίσιμες διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, κατά το μέτρο του δυνατού και εφόσον έχει γίνει καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, κατά τρόπο ώστε να επιβληθεί η προσήκουσα κύρωση για την καταχρηστική αυτή χρησιμοποίηση και να εξαλειφθούν οι συνέπειες της παραβίασης του δικαίου της Ένωσης. Το αιτούν δικαστήριο οφείλει, στο πλαίσιο αυτό, να κρίνει κατά πόσον οι διατάξεις του άρθρου 8, παράγραφος 3, του νόμου 2112/1920 μπορούν ενδεχομένως να εφαρμοστούν κατόπιν ερμηνείας σύμφωνης προς την οδηγία (απόφαση της 23ης Απριλίου 2009, Αγγελιδάκη κ.λπ., C-378/07 έως C-380/07, EU:C:2009:250, σκέψη 203).

70 Σε περίπτωση που το εθνικό δικαστήριο καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 3, του νόμου 2112/1920, δεν είναι δυνατή, επειδή θα οδηγούσε σε *contra legem* ερμηνεία του άρθρου 103, παράγραφοι 7 και 8, του ελληνικού Συντάγματος, θα πρέπει να εξετάσει αν στο ελληνικό δίκαιο υπάρχουν άλλα αποτελεσματικά μέτρα προς τούτο. Ως προς το ζήτημα αυτό, πρέπει να διευκρινιστεί ότι τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι αρκούντως αποτελεσματικά και αποτρεπτικά για να διασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των κανόνων που θεσπίστηκαν κατ' εφαρμογήν της συμφωνίας-πλαισίου, ήτοι, εν προκειμένω, των άρθρων 5 και 6 του προεδρικού διατάγματος 164/2004, με τα οποία μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου.

71 Όσον αφορά τη σημασία του γεγονότος ότι το άρθρο 103, παράγραφος 8, του ελληνικού Συντάγματος τροποποιήθηκε μετά την έναρξη της ισχύος της οδηγίας 1999/70 και πριν από τη λήξη της προθεσμίας για τη μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο, με σκοπό να απαγορευθεί απόλυτα, στον δημόσιο τομέα, η μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, αρκεί η υπενθύμιση ότι μια οδηγία παράγει έννομα αποτελέσματα έναντι του κράτους μέλους αποδέκτη και, συνεπώς, έναντι όλων των εθνικών αρχών είτε κατόπιν της δημοσίευσής της είτε, ανάλογα με την περίπτωση, από την ημερομηνία της κοινοποίησής της (απόφαση της

23ης Απριλίου 2009, Αγγελιδάκη κ.λπ., C-378/07 έως C-380/07, EU:C:2009:250, σκέψη 204 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

72 Εν προκειμένω η οδηγία 1999/70 προβλέπει ρητά, στο άρθρο 3, ότι αρχίζει να ισχύει την ημεέρα της δημοσίευσής της στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, δηλαδή στις 10 Ιουλίου 1999.

73 Εντούτοις, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, κατά τη διάρκεια της προθεσμίας μεταφοράς μιας οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, τα κράτη μέλη στα οποία απευθύνεται η οδηγία οφείλουν να απέχουν από τη θέσπιση διατάξεων ικανών να θέσουν σε σοβαρό κίνδυνο την επίτευξη του αποτελέσματος που επιδιώκει η εν λόγω οδηγία (απόφαση της 13ης Νοεμβρίου 2019, Lietuvos Respublikos Seimo narių grupė, C-2/18, EU:C:2019:962, σκέψη 55 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Δεν έχει σημασία από την άποψη αυτή αν η επίμαχη διάταξη του εθνικού δικαίου, η οποία θεσπίστηκε μετά την έναρξη της ισχύος της σχετικής οδηγίας, έχει ως σκοπό τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο (απόφαση της 23ης Απριλίου 2009, Αγγελιδάκη κ.λπ., C-378/07 έως C-380/07, EU:C:2009:250, σκέψη 206 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

74 Κατά συνέπεια, όλες οι αρχές των κρατών μελών, ακόμη και όταν προβαίνουν σε αναθεώρηση του Συντάγματος, έχουν την υποχρέωση να εξασφαλίζουν την πλήρη αποτελεσματικότητα των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης (απόφαση της 23ης Απριλίου 2009, Αγγελιδάκη κ.λπ., C-378/07 έως C-380/07, EU:C:2009:250, σκέψη 207 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

75 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο και το τρίτο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαίσου έχει την έννοια ότι, όταν έχει σημειωθεί καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου κατά την έννοια της διάταξης αυτής, η υποχρέωση του αιτούντος δικαστηρίου να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει, κατά το μέτρο του δυνατού, όλες τις κρίσιμες διατάξεις του εσωτερικού δικαίου κατά τρόπο ώστε να επιβληθεί η προσήκουσα κύρωση για την κατάχρηση και να εξαλειφθούν οι συνέπειες της παραβίασης του δικαίου της Ένωσης περιλαμβάνει την εκτίμηση του ζητήματος αν οι διατάξεις προγενέστερης και εισέτι ισχύουσας εθνικής ρύθμισης που επιτρέπει τη μετατροπή διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μπορούν, ενδεχομένως, να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της σύμφωνης αυτής

ερμηνείας, μολονότι εθνικές διατάξεις συνταγματικής φύσης απαγορεύουν απολύτως τέτοια μετατροπή όσον αφορά τον δημόσιο τομέα.”

ΔΗΜΕ
ΔΙΕ
ΥΠΟΥΡ
ΤΕ
ΑΦΜ

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) αποφάνθηκε: “Η ρήτρα 5, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι, όταν έχει σημειωθεί καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου κατά την έννοια της διάταξης αυτής, η υποχρέωση του αιτούντος δικαστηρίου να ερμηνεύσει και να εφαρμόσει, κατά το μέτρο του δυνατού, όλες τις κρίσιμες διατάξεις του εσωτερικού δικαίου κατά τρόπο ώστε να επιβληθεί η προσήκουσα κύρωση για την κατάχρηση και να εξαλειφθούν οι συνέπειες της παραβίασης του δικαίου της Ένωσης περιλαμβάνει την εκτίμηση του ζητήματος αν οι διατάξεις προγενέστερης και εισέτι ισχύουσας εθνικής ρύθμισης που επιτρέπει τη μετατροπή διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου μπορούν, ενδεχομένως, να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της σύμφωνης αυτής ερμηνείας, μολονότι εθνικές διατάξεις συνταγματικής φύσης απαγορεύουν απολύτως τέτοια μετατροπή όσον αφορά τον δημόσιο τομέα.”

Ακόμη, σύμφωνα με την πρόσφατη απόφαση υπ’ αριθμόν 5204/2021 του Εφετείου Αθηνών, προκύπτει ότι : “Η ανανέωση της εργασιακής σχέσης με διαδοχικές συμβάσεις, όταν προκύπτει η κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών, συνιστά κατάχρηση σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του ΠΔ 164/2004, η οποία μπορεί να εξαλειφθεί με εφαρμογή του άρθρου 8 παράγραφος 3 του ν. 2112/1920, το οποίο είναι και το μόνο αποτελεσματικό μέτρο. Κατά το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, η υποχρέωση σύμφωνης με το δίκαιο της ΕΕ ερμηνείας του εθνικού δικαίου μπορεί να εκτείνεται και στην ενδεχόμενη κάμψη Συνταγματικών απαγορεύσεων, εφόσον τούτο είναι δυνατό να γίνει και επιβάλλεται για να διασφαλιστεί η εφαρμογή της ως άνω Οδηγίας. Πρέπει όμως να καταστεί σαφές ότι τούτο δεν σημαίνει ότι η υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας του εθνικού δικαίου οδηγεί άνευ άλλου σε αναίρεση της ρητής Συνταγματικής απαγόρευσης του άρθρου 103 του Συντάγματος αφού τούτη δεν έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το περιεχόμενο της Οδηγίας (...) Τα Εθνικά Ελληνικά Δικαστήρια πρέπει να ερμηνεύσουν και να εφαρμόσουν τις κρίσιμες διατάξεις του εσωτερικού δικαίου, κατά το μέτρο του δυνατού και εφόσον έχει γίνει καταχρηστική χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου, να επιβληθεί η προσήκουσα κύρωση για την καταχρηστική αυτή εφαρμογή και χρήση, με στόχο να εξαλειφθούν οι συνέπειες της παράβασης του Δικαίου της Ένωσης”.

Επειδή, σύμφωνα με την πρόσφατη νομολογία του Εφετείου πρέπει σε περίπτωση κατάχρησης των συμβάσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου να τύχει εφαρμογής το άρθρο 8 παρ. 3 του ν. 2112/1920 χωρίς την εφαρμογή του οποίου ελλείπει από το αποτελεσματικό μέτρο, δεν είναι δυνατή η εξάλειψη της κατάχρησης.

Επειδή σύμφωνα με το Δικαστήριο της ΕΕ, είναι ανίσχυρη η διάταξη του άρθρου 103 παρ. 8 του Ελληνικού Συντάγματος, που απαγορεύει τη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε αορίστου, αφού υπερισχύει η Οδηγία της ΕΕ 1999/70.

Επειδή η απόφαση C-760/18 του Δικαστηρίου εκδόθηκε ύστερα από προδικαστικό ερώτημα που υποβλήθηκε από το Μονομελές Πρωτοδικείο Λασιθίου με την υπ' αριθ. 472/2018 απόφασή του και δεσμεύει απολύτως κάθε δικαστήριο και Αρχή σε όλα τα κράτη-μέλη.

Επειδή η μετατροπή της σύμβασης σε αορίστου χρόνου, με βάση το άρθρο 8 παρ. 3 του ν. 2112/1920, στην πραγματικότητα αποτελεί το μόνο μέτρο για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της καταχρηστικής χρησιμοποίησης ορισμένου χρόνου συμβάσεων εργασίας που προβλέπει η ελληνική νομοθεσία, το δε άρθρο 103 παρ. 8 του Συντάγματος, μετά τη νέα αυτή απόφαση του Δ.Ε.Ε., δεν μπορεί πια να χρησιμοποιηθεί ώστε να αποκλειστεί η μετατροπή αυτή.

Επειδή με την εργασία μας καλύπτουμε πάγιες, διαρκείς και μόνιμες ανάγκες του αντιδίκου, των οποίων το χρονικό σημείο λήξης δεν μπορεί να προσδιοριστεί εκ των προτέρων και δεν υφίσταται κανένας αντικειμενικός λόγος που να δικαιολογεί την ορισμένη διάρκεια των συμβάσεων μας. Ήδη λοιπόν οι ενεργές συμβάσεις εργασίας μας, οι οποίες προσχηματικά ονομάστηκαν συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου και έργου, έχουν μετατραπεί σε μία ενιαία σύμβαση αορίστου χρόνου.

Επειδή η Κοινοτική Οδηγία (και συνακόλουθα οι διατάξεις που την ενσωματώνουν στην εσωτερική έννομη τάξη) κατισχύει οιασδήποτε διάταξης της εθνικής μας νομοθεσίας.

Επειδή η ρήτρα 5 του Παραρτήματος της Οδηγίας 1999/70/EK απαγορεύει την κατάχρηση των συμβάσεων ή σχέσεων ορισμένου χρόνου.

Επειδή το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2112/1920 ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της ρήτρας 5, αποτελεί δηλαδή "ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο" κατά τη ρητή πρόβλεψη της διάταξης αυτής.

Επειδή πρέπει, επομένως, στην περίπτωση μας να εφαρμοστεί η διάταξη του άρθρου 8 παρ. 3 ν. 2112/1920, όπως έχει επικρατήσει να ερμηνεύεται, ως «ενσωματώνουσα» τη ρήτρα 5 της Οδηγίας 1999/70.

ΔΗΜ. ΔΙΚ.
ΙΠΠΟΚΙ
Τ: 2
ΔΦΜ: 1

Επειδή σε κάθε περίπτωση πρέπει να εφαρμοστεί η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 2112/1920, ερμηνευόμενο σύμφωνα με τη ρήτρα 5.

Επειδή το άρθρο 5 Π.Δ. 81/2003 και το άρθρο 11 Π.Δ. 164/2004 αποτελούν πλημμελή μεταφορά στην ελληνική έννομη τάξη της ρήτρας 5 της συμφωνίας – πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που κατέστη υποχρεωτική σε ευρωπαϊκό επίπεδο με την Οδηγία 1999/70/ΕΚ άλλως πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με τη ρήτρα αυτή και, βέβαια, πρέπει να θεωρηθούν ανίσχυρες εκείνες οι διατάξεις του που συρρικνώνουν την παρεχόμενη ιδίως από το άρθρο 8 παρ. 3 Ν. 2112/1920 προστασία, αφού μια τέτοια συρρίκνωση δεν είναι επιτρεπόμενη με βάση την Οδηγία 1999/70/ΕΚ.

Επειδή, υπό το πρίσμα της σύμφωνης με την Οδηγία 1999/70/ΕΚ ερμηνείας του, το άρθρο 5 Π.Δ. 81/2003 και 11 Π.Δ. 164/2004 ισχύουν πλέον παράλληλα με το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2112/1920 και, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, απαγορεύεται η κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών με διαδοχικές ιδίως συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

Επειδή και κατά το άρθρο 103 Σ δεν επιτρέπεται η σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου για την κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών του δημοσίου τομέα.

Επειδή από το άρθρο 103 Σ και τη ρήτρα 5 της Οδηγίας 1999/70/ΕΚ (όπως ιδίως πρέπει να θεωρηθεί ότι «ενσωματώνεται» στο ελληνικό δίκαιο κυρίως με το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2112/1920 και ενδεχομένως το άρθρο 5 Π.Δ. 81/2003 και τη σύμφωνη με την Οδηγία ερμηνεία του και - πλέον - το π.δ. 164/2004) συνάγεται γενικότερη υπερνομοθετική αρχή βάσει της οποίας δεν επιτρέπεται η σύναψη συμβάσεων ορισμένου χρόνου για την κάλυψη παγίων και διαρκών αναγκών.

Επειδή κατά τα ανωτέρω πρέπει να αναγνωριστεί από το Δικαστήριό Σας ότι οι συμβάσεις εργασίας μας, οι οποίες χαρακτηρίστηκαν ως ορισμένου χρόνου, αποτελούσαν εξ' αρχής συμβάσεις εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Κατ' ακολουθία και επειδή η απασχόλησή μας αποσκοπούσε εξ αρχής στην εξυπηρέτηση παγίων, μόνιμων και διαρκών αναγκών του αντιδίκου, καθώς οι εξυπηρετούμενες ανάγκες του δεν ήταν έκτακτες, ούτε απρόβλεπτες, αλλά συνήθεις, τρέχουσες, απολύτως τακτικές, προβλέψιμες, προγραμματισμένες, διαρκώς υπάρχουσες, μόνιμης και παγίας προοπτικής, και εν τέλει διόλου νέες σε σχέση με το πάγιο αντικείμενο της εργασίας μας, οι συμβάσεις μας έπρεπε να θεωρούνται εξ' αρχής

ως συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου, χωρίς να ασκεί επιρροή ο χαρακτηρισμός τους ως ορισμένου χρόνου.

Επειδή περαιτέρω με απόφαση του Δικαστηρίου Σας θα πρέπει να υποχρεωθεί το αντίδικο να μην απασχολεί και στο μέλλον υπό καθεστώς εργαζομένων ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Επειδή κατά τη διάρκεια εκτέλεσης των εργασιακών μας υποχρεώσεων ανταποκρινόμαστε πλήρως σε κάθε νόμιμη αξίωση του αντιδίκου, χωρίς ουδέποτε να προβάλουμε την όποια αντίρρηση, εργαζόμενοι πάντοτε υπό τις εντολές και υποδείξεις των προϊσταμένων μας.

Επειδή εξακολουθούμε και εργαζόμαστε στον εναγόμενο δήμο Ραφήνας-Πικερμίου, δυνάμει της από 01-07-2022 χορηγηθείσας προσωρινής διαταγής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Επειδή αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο είναι το Δικαστήριό Σας.

Επειδή η αγωγή μας είναι νόμιμη, βάσιμη και αληθινή κατά τα πραγματικά περιστατικά.

Επειδή για την απόδειξή της θα προσκομίσουμε κατά τη συζήτηση έγγραφα και θα εξετάσουμε μάρτυρες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με την ρητή επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μας

ΖΗΤΟΥΜΕ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αγωγή μας.

Να αναγνωρισθεί ότι οι διαδοχικές συμβάσεις μας, αποτελούσαν εξ' αρχής μια ενιαία σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου.

Να αναγνωρισθεί ότι έχουμε ήδη ενταχθεί στο τακτικό προσωπικό του αντιδίκου, άλλως να υποχρεωθεί το αντίδικο με απόφασή Σας να μας εντάξει στο τακτικό προσωπικό του, εκδίδοντας τη σχετική διαπιστωτική πράξη, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Να κηρυχθεί η απόφαση Σας προσωρινά εκτελεστή.

Να καταδικαστεί το αντίδικο στην δικαστική μας δαπάνη και στην αμοιβή του πληρεξουσίου μας δικηγόρου.

Αθήνα, 26-8-2022

Η πληρεξούσια δικηγόρος

ΕΛΕΝΗ Α. ΛΥΓΓΕΡΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (ΑΜ/ΔΣΑ:39078),
ΠΗΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 66 Τ.Κ. 10680 ΑΘΗΝΑ
ΚΙΝ.: 6983656374,
ΑΦΜ: 152525769 ΔΟΥ: Α ΑΘΗΝΩΝ
e-mail: lyngerieleni@gmail.com

ΔΗΜΗΤΡΙ
ΔΙΚΗΓ
ΠΗΠΟΚΡΑΤ
Τ: 210 3
ΑΦΜ: 0669
Ε: di

ELENI LYNGERI
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΑΜ/ΔΣΑ 39078
26.08.2022 12:31

ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ

Digitally signed by
Date: 2022.08.26
12:53:31 EEST
Reason: Digitally Signed
by OSD0Y-PP

(ή ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΔΙΚΟΓΡΑΦΟΥ)

Δικαστήριο: ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Διαδικασία: ΕΡΓΑΤΙΚΑ-ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ
Αντικείμενο: ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΠΟ ΠΑΡΟΧΗ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟΝ ΙΔΙΟ ΕΡΓΟΔΟΤΗ
Υπ-Αντικείμενο :
Κατ. Εγγράφου : ΑΓΩΓΗ
Ημερομηνία και ώρα Κατάθεσης : Παρασκευή, 26/08/2022 12:53
Γενικός Αριθμός Κατάθεσης : 81865/2022
Αριθμός Κατάθεσης Δικογράφου : 2285/2022

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ
Τ: 210 3612
ΑΦΜ: 066946
Ε: dimi

- 1) ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.
- 2) ΠΛΕΥΡΙΔΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
- 3) ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.
- 4) ΜΑΓΓΟΥΣΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.
- 5) ΔΑΛΛΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.
- 6) ΒΑΛΑΚΙΤΣΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΩΑΝΝΗΣ.
- 7) ΚΟΤΙΚΑΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΣΤΕΦΑΝΟΣ.
- 8) ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.
- 9) ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.
- 10) ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ.
- 11) ΚΑΣΑ ΑΝΕΤΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΖΤΖΙΣΛΑΒ.
- 12) ΛΕΥΚΙΜΙΑΤΗ ΜΑΡΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.
- 13) ΛΥΓΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ.
- 14) ΜΑΡΓΩΜΕΝΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ.
- 15) ΜΠΟΥΜΠΑΛΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΧΡΗΣΤΟΣ.
- 16) ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΑΣΩΝΑΣ.
- 17) ΙΜΚΙΑΝΖΙΟΓΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΟΡΔΑΝΗΣ.
- 18) ΚΟΝΤΑΡΙΝΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ.
- 19) ΣΚΟΥΦΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.
- 20) ΤΣΕΠΕΡΚΑ ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ.
- 21) ΚΑΠΡΑΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΕΥΘΥΜΙΟΣ.
- 22) ΞΟΥΡΙΚΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.
- 23) ΖΑΡΜΠΑΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ.
- 24) ΠΙΚΟΥΛΙΔΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΩΣΗΦ.
- 25) ΠΑΝΤΖΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ.
- 26) ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΜΑΤΘΑΙΟΣ.
- 27) ΓΙΑΝΝΙΩΤΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΙΩΑΝΝΗΣ.
- 28) ΝΤΑΛΛΗ ΧΑΜΔΗ ΜΕ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΕΡΑ ΤΖΕΜΑΛΗ.

Αιτών :

Καθ'ού :

Αφορά :

Καταθέσας :

Συνυπογράφωντες :

Παράβολο :

1) ΔΗΜΟΣ ΡΑΦΗΝΑΣ ΠΙΚΕΡΜΙΟΥ.

ΛΥΤΤΕΡΗ ΕΛΕΝΗ (Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ ΑΜ: 039078)

ΠΡΑΞΗ ΟΡΙΣΜΟΥ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

Α/Α Πινακίου: 26

Κωδικός-Περιγραφή Πινακίου : 71 ΚΒ Εργατικά

Κτίριο : -

Αίθουσα : Κτίριο 9 Αίθουσα 16

Ημερομηνία Συζήτησης : 04/11/2022

Ημέρα : Παρασκευή

Ωρα : 09:00

Οι υπογραμμιζόμενες πληροφορίες ανήκουν αποκλειστικά στον
ηλεκτρονικό αντίγραφο της παρούσας, το οποίο το με-
ρως επικυρώνεται

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής επιτάσσεται όπως επιδώ-
σει νόμιμα την παρούσα προς το ΝΠΔΔ με την επω-
νυμία Δήμος Ραφήνας ^{π.ε.ε.ρ.ι.ο.υ.} που εδρεύει στην Ραφήνα
επί της οδού Αραφρηίδων Αδώνη αριθμ 12, όπως
εμπροσθεύεται νόμιμα, προκειμένου να λάβει
πρώτη την εντόμηση συστημένη και παρασταθεί
όπου και ότε ανατέρει αυτή ορίζεται.

Αθήνα, 29-8-2022

Οριζήσονται

Δικηγόρος

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ (ΑΜ/ΔΣΑ: 29335)

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 66 • Τ.Κ. 10680 ΑΘΗΝΑ

Τ: 210 3612273 • Κ: 6944 312632

ΑΦΜ: 066946178 • Δ' ΔΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

E: dimitrispet@gmail.com